

[Jørgen Jørgensen.]

Lov til at forstaa det paa den Maade, at Kommunerne i Virkeligheden er frit stillede med Hensyn til, hvilken Form for Udbetaling de vil anvende.

Jeg vil dernæst gerne slutte mig til de Udtalelser, som den ærede Ordfører for Venstre (Bækgaard) fremsatte angaaende Forskud. Det er rigtigt — det gælder jo ogsaa ifølge Loven —, at der i særlig vanskelige Tilfælde kan ydes et Forskud. Jeg haaber, at dette vil blive fortolket saaledes — ja, det kan det maaske ikke, men et Tilsagn fra Socialministeren om, at man vil forsøge derpaa, vil være mig nok —, at man stiler imod at give alle Kommuner et Forskud. Det vil navnlig for Landkommunerne være overordentlig vanskeligt at skaffe Pengene, da vi jo skal staa i Forskud med Beløbet i over et Aar. Der vil, navnlig i de Kommuner, hvor Budgettet lægges stramt, let kunne fremkomme Vanskeligheder, idet man maa regne med, at andre Krav kan blive stillet til Kommunerne inden for Virkeomraadet af det Budget, som man har vedtaget under andre Forudsætninger.

Jeg skal altsaa paa mit Partis Vegne anbefale en velvillig og hurtig Behandling af Lovforslaget, ligesom de to andre ærede Ordførere har gjort det.

Anna Westergaard: Den vanskelige og paa mange Maader mørke Tid, vi lever i, er naturligvis i særlig Grad mørk og vanskelig for de ubemidlede gamle og varigt syge. Selv under normale Forhold har disse Medborgere Krav paa Hensyn og Støtte fra det øvrige Samfund, men under specielt svære Forhold er det klart, at Tiderne bliver særlig svære for dem, og det er derfor naturligt, at der under saadanne Forhold gøres en ekstra Indsats for at mildne Vanskelighedernes Tryk for dem. Det foreliggende Lovforslag er en saadan ekstra Indsats, og jeg vil paa mit Partis Vegne takke Regeringen for dets Fremsættelse.

Lovforslaget er meget betimeligt og meget vel underbygget. Det begrundes dels i Brændselssituationen og dens mange Vanskeligheder, dels i den almindelige Prisstigning, der efter Forholdets Natur maa virke særlig haardt for Alders- og Invalidere-nyderne med de smaa Indtægter. Lovforslaget hviler paa Undersøgelser, der er udført i Udvalget vedrørende Socialreformen. Prisstigningerne har jo allerede givet sig Udtryk i en stor Forøgelse af Pristallet, men normalt skulde Satserne først reguleres pr. 1. April 1940 og paa Grundlag af Pristallet for Januar. Det er imidlertid klart, at det

vilde være overordentlig svært for Alders- og Invalidere-nyderne med deres nuværende Indtægter at bære de abnormt store Prisstigninger, der allerede er indtruffet, og bære dem lige indtil April Maaned, hvad de maatte gøre, saafremt Forhøjelsen skulde have afventet den ordinære Regulering efter Januar-Pristallet. Bestemmelsen om det særlige Tillæg paa 25 eller 40 Kr. tager derfor Sigte paa at afhjælpe denne Vanskelighed for dem paa en praktisk og rimelig Maade.

Hvad dernæst Brændselsspørgsmaalet angaar, vil jeg gerne fremhæve, at dette Spørgsmaal i Aar frembyder endnu større Vanskeligheder for Alders- og Invalidere-nyderne end i de foregaaende Aar, i hvilke man dog har bevilget en særlig Brændselshjælp. Det er derfor særdeles paakrævet, at det Forslag, der nu er stillet herom, gennemføres fuldt ud. Jeg sigter her til det Forhold, som er paapeget af Socialudvalget, at kun 821 af ca. 1300 Landkommuner har ydet Brændselshjælp i Vinteren 1938—39, og af disse 821 har endda en Del Kommuner oplyst, at de vel har ydet Brændsel *in natura*, men ikke tilstrækkeligt. Der er altsaa af de ca. 1300 Landkommuner 479, der slet ikke har ydet Brændselshjælp, og nogle af de resterende har ganske vist ydet saadan Hjælp, men ikke tilstrækkeligt. Naar den kommende Lov derfor giver Mulighed for øgede Ydelser paa dette Omraade, nemlig indtil 10 pCt. af Grundbeløbet i personligt Tillæg mod nu 7½ pCt., saa skulde dette gerne opfattes som en Henstilling til de Kommuner, der ikke hidtil har udnyttet Mulighederne for at hjælpe paa dette Omraade, om at gøre det i den kommende svære Tid.

Efter hvad der er gaaet forud ved Behandlingen af det foreliggende Lovforslag, synes der ikke at være nogen Tvivl om, at det vil faa en let Gang gennem Rigsdagen. Hertil vil mit Parti med Glæde medvirke, og jeg anbefaler Lovforslaget til hurtig Fremme. For dem, Loven gælder, vil den være et Lyspunkt, en Haandsrækning i en vanskelig Tid.

Socialministeren (Ludvig Christensen): Jeg vil gerne takke for den velvillige Modtagelse af Lovforslaget.

Til det ærede 14de Medlem for 5te Kreds (Bækgaard) og det ærede 1ste Medlem for 4de Kreds (Jørgen Jørgensen) skal jeg bemærke, at der fra Socialministeriets Side ved Tilrettelæggelsen af Mellemregnskabet med Finansministeriet skal blive sørget for, at Kommunerne i videst muligt